

Seminar de meditație:

Lo Jong 4 – Antrenamentul minții 4

Roata cuțitelor

Inspirate de învățăturile lui Geshe Michael,
traducere a conferințelor Lamei Dvora Tzvieli

Lecția 4

Durerea

Să intrăm în corelații.

1. Durere fizică

Primul verset din partea a doua a textului spune:

***Ori de câte ori corpul meu este lovit
De o boală insuportabilă,
Este pentru faptul că roata cuțitelor
S-a întors asupra mea din nou:***

Roata cuțitelor este roata Karmei. Karma rea de a vătăma corpurile altora. Acum el spune:

***De acum înainte voi lua asupra mea
Orice boală pe care o au ceilalți.***

În mod sigur, când ați citit aceste rânduri v-ați întrebat cum adică „voi lua asupra mea orice boală”?

2. Durere psihică

În al doilea verset el spune:

***Ori de câte ori sunt chinuit
De propriile mele gânduri,***

El nu se mai referă la durerea fizică, ci la cea mentală.

***Este pentru faptul că roata cuțitelor
S-a întors asupra mea din nou:
Fără îndoială, este karma
De a-i supăra pe ceilalți.
De acum înainte, voi lua asupra mea
Orice durere pe care o simt ceilalți.***

Maestrul ne spune: Dacă ai o durere emoțională, durere mentală, este pentru că ai provocat suferință altora. Ai provocat durere altora și te-ai filmat făcând asta, și înregistrarea a rămas în minte.

Chiar dacă ai făcut-o doar cu gândurile, ai făcut-o. Dacă ai provocat suferință altora și ai filmat-o, sămânța este acolo. Ea depinde de intensitatea faptei, față de cine a fost făcută, ce emoție a însoțit-o, cât de des a fost făcută și așa mai departe.

Toți acești factori afectează ritmul de rodire și intensitatea rodirii karmice. Dar când vine rândul acestei semințe să rodească, nu mai putem opri suferința să apară în inima noastră. Vom suferi mental sau sufletesc. Este deja prea târziu ca să o mai oprim. Deci aceasta este modul dureros de a experimenta Karma, atunci când rodește. Dacă vrem să prevenim astfel de situații, trebuie să fim atenți la ceea ce scrie aici: „**De acum înainte, voi lua asupra mea orice durere pe care o simt ceilalți.**”

Este acea etapă a meditației de a lua boala altora la mine, pentru că eu i-am proiectat bolnavi. În lumea mea, ei sunt bolnavi din cauza mea. Exact ca într-un vis. Dacă voi arde aceste semințe în mine, nu vor mai fi boli în viața mea.

Boala

Iată ce spune el în corelațiile despre boli. Dacă observați, bolile apar în mai multe versete.

Primul verset: „**Ori de câte ori corpul meu este lovit de o boală insuportabilă**”.

În alt verset scrie:

***„Dacă o boală gravă m-a lovit,
precum pneumonia, febra morții, cancer, edem...”***

Știți ce este edem? Este acumularea de lichide în membre, o boală foarte gravă.

***Este pentru faptul că roata cuțitelor
S-a întors asupra mea din nou:***

***Karma încălcării moralității,
Și a însușirii de bunuri ale Dharmei.***

Ce înseamnă de a lua ceva ce aparține Dharmei? În trecut, chiar și astăzi, mănăstirile primesc sprijin din afară, donații. Se oferă donații pentru a-i sprijini pe călugări.

Sensul de a lua ceva ce aparține Dharmei, este că cineva ia pentru sine din aceste donații sau ia din ofrandele puse pe altar.

Poate că nu locuiți într-o mănăstire, așa că puteți spune: „Nu iau de la Dharma”. Nu este chiar exact. Pentru că, de exemplu, nu se ia plată pentru aceste cursuri, dar există donații.

Aceste donații sunt bani foarte sfinți, pentru că ajută la susținerea unei astfel de activități. Ajută la finanțarea și desfășurarea activităților dharmice. Dacă cineva îi ia și îi folosește necorespunzător, aceasta este o Karmă foarte grea.

Aceste donații pot să sprijine, de exemplu, pe cei care au părăsit totul și nu mai au mijloace de existență și se ocupă tot timpul numai de organizarea și desfășurarea învățaturii Dharmei. Dacă sunt folosiți dincolo de asta, este o Karmă foarte grea. În mănăstiri, contabilii erau cei mai învățați călugări, cu cea mai mare compasiune, și care respectau cel mai bine moralitatea. Aceasta este o Karmă foarte importantă.

Asemenea oameni care astăzi își dedică sută la sută din timpul lor Dharmei, sunt ca niște călugări în acest sens. Pentru că asta fac ei, fac Dharma. Sprijinirea lor este foarte importantă. Dacă iei de la ei, pentru cineva care are nevoie de sprijin mai puțin, aceasta nu este o Karmă bună.

Lama Dvora Hla spunea că una dintre intențiile în conducerea centrului spiritual, era ca toată lumea să poată vedea cât a intrat, cât a ieșit și unde s-au dus donațiile. Să fie totul complet deschis, transparent.

Maestrul spune:

***De acum înainte nu voi mai fura niciodată
Obiecte ce aparțin Dharmei.***

Și merge și invers: fiecare donație Dharmei, orice sprijină răspândirea cunoștințelor care salvează de fapt vieți, este o Karmă incredibilă. Se poate merge în ambele sensuri. Aici este întotdeauna scris pe partea negativă.

Apoi în versetul următor scrie:

***Dacă sunt lovit deodată
De migrene sau boli infecțioase,
Este pentru faptul că roata cuțitelor
S-a întors asupra mea din nou:
Karma de a face acele lucruri
Pe care m-am jurat să nu le mai fac vreodată.
De acum înainte voi evita
Să mai fac orice faptă nevirtuoasă.***

Asta înseamnă respectarea jurămintelor. Asta mai înseamnă, de exemplu, dacă cineva are un Lama, trebuie să asculte la ce-i zice Lama. Asta ne spune Dharma Rakshita. Dacă nu avem Lama, suntem scutiți de asta. Dar dacă avem, sensul, printre altele, este că le ascultăm îndrumările. Trebuie să înțelegem ce înseamnă de a ne lua un profesor.

Uneori în text apare migrenă, alteori boală contagioasă. Dar dacă aveți multe dureri de cap, fiți atenți dacă vă respectați angajamentele luate sau dacă ascultați îndrumarea Lamei.

Nu deranjați activitatea celor sfinți

În alte versete ale textului, apar boli, boli mintale și spirite vătămătoare, când acțiunea oamenilor sfinți în lume este tulburată. În altă parte scrie „îngerii”. Când împiedicăm acțiunile îngerilor în lume, ne pot provoca suferințe și boli groaznice.

Cine sunt acești îngeri în lume?

Nu știm cine sunt oamenii din jurul nostru. Pentru că oamenii nu sunt ceea ce credem noi că sunt, dar ei apar în funcție de Karma noastră.

Dacă Karma mea este așa cum este acum, îmi văd brațul uman. Dacă Karma mea este mai rea, văd o labă de câine. Dacă Karma mea este mai bună, pot vedea brațul unui înger.

Fiecare care stă aici, nu are habar de ce vede. Pentru că fiecare vede în funcție de Karma lui. Fiecare vede:

- brațul meu puțin diferit,
- mă vede pe mine puțin diferit,
- mă înțelege puțin diferit,
- se gândește la mine diferit, și
- mă percepe puțin diferit.

Și poate că diferențele nu sunt foarte mari. Cu toții pentru mine arătați oameni. Dar nu știu cine este fiecare. Și acest lucru este foarte important. Oamenii întreabă: „Dacă Dalai Lama, înțelege toate acestea, cum de îmbătrânește? Nu știți că îmbătrânește. Știți doar ceea ce vedeți.

Noi nu știm ce vede el. Nu avem nicio idee ce experimentează el și cum se vede pe el însuși. Și adevărul este că, atunci când semințele mele se schimbă, datorită respectării moralității, a înțelegerii Vacuității și a Karmei, lumea mea se va schimba. Ea trebuie să se schimbe.

Ca rezultat al schimbării interioare, lumea pe care o proiectez va fi diferită, experiența mea despre lume va fi diferită și experiența mea despre mine însămi va fi diferită. Ce va vedea altcineva, depinde numai de el!

Întreaga mea lume este determinată sută la sută de mine, iar întreaga voastră lume este determinată sută la sută de fiecare dintre voi.

Obstacole legate de Dharma

Autorul ne dă un exemplu frumos:

*Dacă mă apucă somnul
Când încerc să-mi fac practica spirituală,*

Elevul adoarme la oră, adoarme în meditație, este somnoros, practica lui nu merge bine. El spune, asta este din cauza:

*Karma acumulării de obstacole
Față de sfânta Dharma.*

Ce înseamnă acumularea de obstacole față de sfânta Dharma?

De exemplu, încep să merg pe cale și să studiez, dar dau mai multă importanță altor lucruri. „Vin la ora de Dharma, cu condiția să nu se suprapună peste evenimentul cutare și cutare”. Deci, dacă facem asta, ne ridicăm obstacole în calea audierii Dharmei, sau a practicii Dharma sau a înțelegerii Dharmei. Acesta este unul dintre exemple.

Vederea pură

Apariția lucrurilor neplăcute, vine ca urmare a obiceiului de a vedea lumea mea ca fiind impură, așa scrie în corelație.

*Când din nou mi se întâmplă
Un lucru neplăcut,
Este pentru faptul că roata cuțitelor
S-a întors asupra mea din nou:
Karma obiceiului de a vedea mereu
Impuritate în lumea mea.
De acum înainte mă voi obișnui
Să văd numai lucruri pure în lumea mea.*

Există lucruri neplăcute în lumea lui Buddha? Nu! Nu există suferință. El a transformat toată suferința. El este în paradisul veșnic. Nu există ceva neplăcut în lumea lui. Neplăcerile pot apărea în lumea mea. Maestrul ne spune că asta este pentru că am obiceiul să văd lumea impură.

Ce anume determină modul în care mă văd pe mine și lumea mea?

Karma mea! Amprentele mele karmice. Putem spune că **aceste amprente sunt obiceiul meu**. Pentru că ceea ce fac acum este condiționat de aceste amprente karmice. Deci, anumite obiceiuri de-ale mele mă determină să proiectez o anumită lume.

Când Karma se va schimba, acest obicei se va schimba și voi proiecta o lume care este pură. Și în această lume nu vor mai exista neplăceri.

În această lume, de exemplu, acel moment de furie care apare, poate fi un moment de energie intensă de purificare.

Și asta fac Bodhisattva. Ei iau energia și o purifică. Ei nu mai văd asta ca pe o afecțiune mentală, ci văd o oportunitate. Și asta când sunt Bodhisattva. Când sunt Buddha, totul este un paradis.

Pentru Buddha, fiecare lucru îi provoacă o plăcere imensă, extaz.

Atunci cum aș putea să văd lumea mea ca fiind pură? Cum mă pot schimba pentru a începe să văd puritatea?

Voi începe să lucrez artificial.

Deocamdată aceasta este Karma mea. Ea îmi definește lumea. Determină ce văd și ce apare. S-ar putea foarte bine ca lucrurile să fie sfinte și pure, doar că eu nu văd așa, pentru că mintea mea nu este curată.

Nu pot dovedi că lucrurile sunt pure, dar nici nu pot dovedi că sunt impure. Și asta este frumusețea. Așa că pot presupune că sunt pure, doar că nu le văd încă. Și de aceea spunem că această practică este incredibilă.

Voi face ceea ce numim paranoia inversă: poate că lucrurile sunt deja pure? Poate că toți au venit numai ca eu să învăț ceva? Și poate că ele vor continua să apară repetat până când voi înțelege ce se întâmplă? Deci aceasta este paranoia inversă.

În paranoia normală, toată lumea mă persecută. În paranoia inversă, cu toți sunt deja iluminați, iar eu sunt singura amărâtă care nu sunt iluminată, și toți mă împing cu toată puterea ca eu să învăț în cele din urmă ceva.

Deci, în măsura în care apare impuritatea, spun: „Bine, acum voi practica **ca și cum** ar fi pur și îl voi trata **ca și cum** ar fi pur”.

Dacă apare ceva neplăcut, spun: „Ok, nu mi-e plăcut, pentru că mi-a rodit Karma, dar asta nu înseamnă că este, ceea ce este, pentru că este gol” și decid, poate artificial la început, să pretind că este pur și îl voi trata pe șeful care țipă ca și cum ar fi cel mai pur înger, care a venit să mă învețe ceva.

Încercați să vă imaginați ce se va întâmpla dacă veți fi consecvenți într-un astfel de comportament și veți reacționa ca și cum el ar fi un înger. Ce se va întâmpla? Ce semințe veți planta în mintea voastră?

Șeful care îmi apare în prezent, este obiceiul meu din trecut, este Karma pe care am semănat-o cândva. Dacă acum reacționez ca și cum în fața mea ar sta un înger luminos, seamăn o nouă sămânță. Dacă voi continua să fac asta, într-o zi mă voi uita și voi vedea un braț de înger.

Și va fi real, nu va fi o metaforă. Va fi un înger. Nu va fi „un om care ar putea fi un înger”, va fi cu adevărat un înger. Această încăpere și toți oamenii din ea, mi se par reale, pentru că aceasta este Karma mea acum. Deschid ochii, și asta văd. Karma mea îmi impune să văd asta acum. Dar când ea se va schimba, voi vedea paradisul care va fi la fel de real ca și această încăpere.

Unde se află acest paradis în care vrem să ajungem? Cu ce companie aeriană vom zbura acolo? Cu Karma Airlines.

Paradisul este acolo unde ne aflăm. Dacă Karma voastră este suficient de pură, veți vedea în jurul vostru numai îngeri, iar ei vor fi la fel de reali ca și oamenii pe care-i vedeți acum. Și unii și alții sunt lipsiți de orice natură. Totul este gol, dar mai plăcut.

Întrebare: Dacă cineva spune că mă va suna la o anumită oră și nu se ține de cuvânt, cum transform asta într-o lecție de puritate?

Răspuns: Primul pas este să înțeleg că dacă celălalt nu își păstrează promisiunea este pentru faptul că eu nu mi-am păstrat în trecut promisiunile. Înțeleg că acum culeg ceea ce am semănat, și înțeleg că a venit să mă învețe asta.

Al doilea pas este să-mi respect cu strictețe promisiunile pe care mi le-am luat. După un timp, oamenii care nu se țin de cuvânt vor dispărea din viața mea. Pentru mine, ei nu vor mai exista. Așa îmi purific lumea. Dacă continui să-mi respect bine jurămintele, până la urmă toți vor deveni îngeri. Și îi voi trata ca pe niște îngeri pentru că sunt deja îngeri.

Sursa tuturor suferințelor: concepția greșită

Practicantul nostru, după ce cuțitele îl taie iar și iar, înțelege că ceea ce a făcut se întoarce asupra lui. Așa că își spune: „Voi înceta acum să mai fac asta. Toate aceste lucruri pe care le-am făcut mi-au adus numai neazuri, dar de ce am făcut asta din capul locului? De ce nu mi-am ținut promisiunile? De ce am rănit pe alții? De ce am făcut toate aceste lucruri? De ce am făcut toate astea dacă îmi provoacă atâta durere?”

Practicantul începe să meargă în profunzime. El spune: „De ce am făcut așa? Pentru că a existat un motiv pentru care am făcut toate aceste lucruri. Motivul în tibetană:

ཏོག་པ།

Tokpa

Tokpa înseamnă **concepție greșită**.

Maestrul spune:

*Dacă așa stau lucrurile,
Mi-am dat seama în sfârșit
Cine este aici dușmanul.
Am prins tâlharul care stătea la pândă
Pregătit să-i cad în a lui capcană.
Un șarlatan care se înșală pe sine
Și apoi mă înșală și pe mine.*

Apoi spune:

***Aha! Nu există nicio îndoială despre asta -
Aceasta este tendința de a mă atașa de mine!***

Aceasta este **Tokpa**, concepția greșită care crede că lucrurile vin de la sine, că au existență de sine, că există o lume obiectivă acolo, care nu depinde de ceea ce am făcut, de amprentele mele karmice.

Dacă adăugăm cuvântului în tibetană litera „**V**”, sensul lui va fi exact opusul.

ཏོག་པ།

Tok pa

Tok Pa înseamnă **conștientizare, a realiza, a înțelege**.

Tokpa în tibetană sună la fel, dar una este o **concepție greșită**, iar cealaltă este **conștientizare**. Dacă adaugi o altă literă și este o perspectivă. Deci, depinde de context.

După ce maestrul ne dă toate corelațiile, ne spune: „În loc să mă ocup de fiecare separat, le pot rezolva pe toate dacă pot elimina acest **Tokpa**. Trebuie să atac concepția greșită a realității. Acum va trebui să înțeleg profund Vacuitatea, să înțeleg de ce lucrurile vin și mă rănesc. De ce mă port într-un mod care mă rănește?”

Îngerul care vine să elimine concepția greșită

Maestrul îl cheamă pe înger, care arată ca un demon înspăimântător, care pe de-o parte este Lordul Morții, pe de altă parte este și dușmanul Lordului Morții, în funcție de Karma mea, în funcție de cât de mult mi-am purificat lumea. Dar îl pot vedea ca pe un demon care vine să atace concepția mea greșită, **Tokpa** mea și afecțiunile mele mentale.

Îngerul care vine să mă salveze arată amenințător față de afecțiunile mele mentale. Și cum mă va salva? Prin a le elimina! Îngerul arată ca Lordul Morții pentru afecțiunile mele mentale.

Dacă încep să le purific, demonul devine pentru mine dușmanul Lordului Morții. El este întruchiparea compasiunii. El apare amenințător față de afecțiunile mele mentale, față de Tokpa mea, a concepției mele greșite, care mă distruge și mă omoară.

Toată înfățișarea lui, toate trăsăturile lui, toate bijuteriile și toate mâinile, sunt proiecțiile care vin de la mine. Și când lumea mea este suficient de purificată, voi vedea în ele realizarea perfecțiunii mele, a purității mele.

Îngerul **Tara**, dacă ați văzut imagini cu **Tara** sau **Manjushri**, toate aceste figuri ale îngerilor tantrici pe care le vedeți, fiecare aspect al figurii este o proiecție a purității practicantului care vede figura. Și când practicantul este foarte pur și lumea lui este foarte pură, el privește și vede aceste figuri iluminate. Și le vede și pe el însuși.

El întruchipează un demon pentru cei cu mintea impură și devine un înger al compasiunii pentru cei cu mintea pură. Și asta nu este ceva metaforic. Când vom fi suficienți de puri, atunci el va fi o făptură a compasiunii. O făptură care ne protejează.

Povestea Jataka de noapte bună

Și acum vă voi spune o poveste de noapte bună.

Aceasta este o poveste despre una dintre încarnările anterioare ale Lordului Buddha. Înainte ca el să devină Buddha, a fost un Bodhisattva. În această încarnare el nu este om ci un cerb. Și el este regele cerbilor. Este un rege foarte iubit și toată turma îl iubește foarte mult. Culoarea lui este aurie, are coarne de o rară frumusețe, mai mari decât a celorlalți, este mai mare și mai înalt decât toți ceilalți. El este rege maiestros, și de asemenea foarte milos. Are foarte multă grijă de turma lui. Și toată lumea este fericită și mulțumită.

Într-o zi sosește în pădure un nou rege căruia îi place să vâneze. Vâna animale: căprioare, iepuri, vulpi și alte animale. Și pentru a ajunge în pădure regele și alaiul său trebuiau să treacă prin câmpurile fermierilor și călcau în picioare recoltele cu caii lor. Iar fermierii de acolo aveau mari pagube.

Pentru a preveni acest lucru, fermierii au decis să îngrădească anumite zone din pădure și să permită mai ușor accesul în aceste zone, pentru ca regele să nu calce în picioare culturile lor. Așa că au îngrădit zonele din pădure în care regele și alaiul său obișnuiau să vâneze. Era o zonă foarte mică și plină de animale. Zona fiind îngrădită, animalele nu mai aveau unde să fugă.

Regele era foarte mulțumit de acest aranjament. Dar animalele sufereau îngrozitor, pentru că încercau să scape de săgețile regelui și se cățărau una peste alta și se răneau.

În pădure erau două turme; Turma celor care vor fi Buddha și o altă turmă. Lordul Buddha se duse la conducătorul celei de-a doua turme, și îi spuse: „Situția este îngrozitoare și doar ne călcăm în picioare unii pe alții. Și nici nu putem fugi, pentru că zona este împrejmuită. Deci, pentru a nu ne mai facem rău unul altuia, încercând să scăpăm de vânători, de fiecare dată când regele iese să vâneze o căprioară, unul din turmă va veni și se va sacrifica pentru ceilalți, și astfel vor lăsa restul turmei în pace să plece. Și vom face cu rândul: o dată un animal din turma mea, o dată din turma ta. Și el se va sacrifica pentru toată turma.

A doua căpetenie a turmei, cu durere în suflet, protestă inițial la acest aranjament, dar în cele din urmă își dădu seama că în acest fel vor fi mai puține omoruri și mai puține vătămări, și cade de acord.

Și în prima zi după înțelegere, o căprioară iese tremurând de frică. Regele o vede că stă și nu încearcă să fugă și o ucide. Și a doua zi scena se repetă din nou și regele înțelege că turmele de acolo s-au înțeles între ele.

Așa că regele și anturajul său continuă să omoare căprioarele, dar în urma conștientizării că există un fel de ordine și că există o încercare de a proteja viața în

acest fel, Karma începe să se schimbe puțin. Dar nu suficient pentru a opri vânătorul. Nu suficient pentru a opri omorul.

Așa că pentru o vreme lucrurile au continuat, iar animalele au început să se micșoreze ca număr. Într-o zi o căprioară din cealaltă turmă se duse la Lordul Buddha și îi spuse: „A căzut la sorți ca mâine să fiu sacrificată. Dar sunt însărcinată. Sunt gata să mă sacrific, dar cum rămâne cu copilul meu? Poate se poate aștepta până voi naște și să-mi amân rândul și apoi mă voi sacrifica”.

Buddha îi răspunse: „Nu pot să fac asta. Cum pot să cer altcuiva care nu i-a venit rândul să moară, dacă nu i-au venit sorții? Nu pot, nu pot cere cuiva să moară. Dar se uită la ea și plin de compasiune îi spune: „Nu-ți face griji, mă ocup eu de tot. Pleacă”.

Și povestea spune că Buddha decide să se sacrifice în locul ei pentru ca regele să nu o omoare. Dar se pare că regele dădu ordin ca cele două căpetenii de turme să nu fie vâdate, pentru că regele le-a vedea ca pe două animale splendide. Așa că, Lordul Buddha apare maiestos, gata să fie sacrificat. În ziua aceea regele nu ieși la vânătoare, și argații regelui îi spuse: „Tu ești capul turmei, nu trebuie să te ucidem”.

Buddha le explică povestea despre căprioară și puiul ei, și apoi le spune: „Acum sunt eu în locul ei și omorâți-mă”. Dar argații au primit instrucțiuni să nu-l omoare. Așa că l-au chemat pe rege. Regele veni și îi spuse cerbului: „Nu ar trebui să fii aici pentru că ești protejat”. Atunci cerbul, Lordul Buddha, se uită la el și îi răspunde: „Cum pot să fiu liber când toți frații mei sunt condamnați la moarte? Cum pot trăi fericit când turma mea suferă?”

Și pentru a ilustra acest lucru regelui, îi spune: „Eu sunt regele turmei mele, nu pot fi fericit dacă poporul meu suferă”.

Și ceva i-a atins inima regelui și îi spune: „Ai dreptate. Te eliberez și pe tine și turma ta. Ești liber”. Dar Lordul Buddha nu se clinti din loc. Regele îl întrebă: „De ce nu pleci?” Și Buddha îi spune: Pentru că asta înseamnă că animalele din cea de-a doua turmă vor fi ucise de două ori mai mult. Nu pot face asta”.

Atunci regele se uită la el și îi spune: „Ai înnebunit? Eu te eliberez și îți salvez toată turma și tu îți sacrifici toată turma pentru alții? Buddha spune: „Da, așa este. Turma mea nu poate fi liberă, când sunt alții care suferă. Regele zice: Bine, bine, eliberez cele două turme, vă las în pace, m-am săturat de voi. Acum este în regulă? Buddha îi răspunse: Nu, nu este în regulă, pentru că tu vei continua să vânezi, și alte animale vor suferi și mai mult acum. Vei omorî și mai multe animale care trăiesc în pădurea noastră, iepurii și vulpile și așa mai departe. Nu voi putea purta o astfel de povară pe umerii mei”.

Așa că el continuă tot așa, împingându-l pe rege. În cele din urmă regele spune: „Bine, bine, nu mai omor pe nimeni, așa e bine? Nu omor pe nimeni în pădurea asta. Buddha spune: „Și cu păsările ce-i?” Regele spune: „Bine, nu am să le omor”. Dar peștii? Nici peștii. Acum este în regulă?”

În cele din urmă, regele căzu de acord să nu ucidă nici o viețuitoare din întregul regat și nici nimeni altcineva din tot regatul nu va mai face rău vreunei viețuitoare.

Lordul Buddha sări de bucurie și aleargă să dea vestea cea mare turmei sale. Regele se ținu de cuvânt și anunță oficial că omorul este interzis. Și în acel loc a fost ridicată o piatră de comemorare a acordului dintre rege și cerb pe care scria așa:

Regele cerbilor, care a schimbat inima oamenilor

Aceasta este povestea despre cum puterea iubirii poate transforma răul într-o binefacere.

Chiar și cele mai dificile momente pot fi transformate de puterea iubirii noastre.

Nu prea știm ce înseamnă iubirea pură, pentru că inima noastră este închisă, dar practica este cea care o deschide. Iubirea pură poate transforma orice rău chiar în fața ochilor noștri. Chiar și cineva care vine să ne rănească sau să ne omoare, prin puterea iubirii poate deveni cel mai bun prieten al nostru. Iubirea nu are limite.